

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) NUTARTIS

2017 m. spalio 12 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis – SESV 355 straipsnio 3 dalis – Gibraltaro statusas – SESV 49 straipsnis – SESV 63 straipsnis – Įsisteigimo laisvė – Laisvas kapitalo judėjimas – Išimtinai vidaus situacija“

Byloje C-192/16

dėl 2016 m. kovo 24 d. *Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)* (Aukštesnysis teismas (Mokesčių bylų ir Kanclerio skyrius), Jungtinė Karalystė) nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2016 m. balandžio 6 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Stephen Fisher,

Anne Fisher,

Peter Fisher

prieš

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs,

dalyvaujant

Her Majesty's Government of Gibraltar,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija)

kuriį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič (pranešėjas), teisėjai A. Rosas, C. Toader, A. Prechal ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas M. Szpunar,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- S. Fisher, A. Fisher ir P. Fisher, atstovaujamų baristerių R. Mullan, H. Brown ir patarėjo S. Bedford,
- *Her Majesty's Government of Gibraltar*, atstovaujamos QC M. Llamas,

* Proceso kalba: anglų.

- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos D. Robertson ir S. Simmons, padedamų QC D. Ewart ir baristerio O. Jones,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos L. Van den Broeck ir M. Jacobs, padedamų advokatų P. Vlaemminck ir R. Verbeke,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos A. Sampol Pucurull ir A. Rubio González,
- Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir J. Samnadda,

atsižvelgęs į išklausių generalinių advokatų priimtą sprendimą išspręsti bylą motyvuota nutartimi pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnį,

priima šią

Nutartį

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 355 straipsnio 3 dalies, 49 straipsnio ir 63 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Stephen Fisher, Anne Fisher bei Peter Fisher ir *Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs* (Mokesčių ir maitų administratorius, Jungtinė Karalystė) ginčą dėl pranešimo apie mokesčių apskaičiavimą, kurį ieškovams atsiuntė mokesčių ir maitų administratorius už laikotarpį nuo 2000 iki 2008 m.

Teisinis pagrindas

Tarptautinė teisė

- 3 Jungtinių Tautų chartijos, pasirašytos 1945 m. birželio 26 d. San Franciske, XI skyrius „Deklaracija dėl priklausomų teritorijų“ apima 73 straipsnį, kuriame numatyta:

„Jungtinių Tautų narės, būdamos atsakingos ar prisiimančios atsakomybę už teritorijų, kurių tautos dar nėra pasiekusios visiškos savivaldos, valdymą, pripažįsta šių teritorijų gyventojų interesų pirmumo principą ir laiko savo šventa pareiga kuo daugiau prisidėti keliant gyventojų gerovę pagal šia Chartija nustatytą tarptautinės taikos ir saugumo sistemą <...>“

Gibraltaro statusas

- 4 Gibraltar yra britų Karūnos kolonija. Jis nėra Jungtinės Karalystės dalis.
- 5 Pagal tarptautinę teisę Gibraltar yra priklausomų teritorijų sąraše, kaip tai suprantama pagal Jungtinių Tautų chartijos 73 straipsnį.
- 6 Pagal Sąjungos teisę Gibraltar yra Europos teritorija, už kurios išorės santykius, remiantis SESV 355 straipsnio 3 dalimi, atsako valstybė narė ir kuriai taikomos sutarčių nuostatos. Aktas dėl Danijos Karalystės, Airijos ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės stojimo sąlygų ir Sutarčių pritaikomųjų pataisų (OL L 73, 1972, p. 14; toliau – 1972 m. stojimo aktas) numato, kad tam tikros Sutarčių nuostatos Gibraltarui netaikomos.

7 1972 m. stojimo akto 28 straipsnyje nustatyta:

„Bendrijos institucijų aktai dėl EEB sutarties II priede išvardytų produktų ir produktų, kuriems, importuojant į Bendriją, turi būti taikomos konkrečios taisyklės dėl bendrosios žemės ūkio politikos įgyvendinimo, taip pat aktai dėl valstybių narių įstatymų dėl apyvartos mokesčių suderinimo netaikomi Gibraltarui, jei Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, vieningai nenusprendžia kitaip.“

8 Remiantis 1972 m. stojimo akto 29 straipsniu kartu su jo I priedo I dalies 4 punktu, Gibraltaras nėra Sąjungos muitų teritorijos dalis.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

9 Laikotarpiu, kai susiklostė pagrindinės bylos aplinkybės, sutuoktiniai Stephen ir Anne Fisher gyveno Jungtinėje Karalystėje (ten buvo jų įprasta gyvenamoji vieta) su savo dviem vaikais Peter ir Dianne Fisher. P. Fisher nebegyvena Jungtinėje Karalystėje nuo 2004 m. liepos mėn. S. ir P. Fisher yra Jungtinės Karalystės piliečiai, o A. Fisher yra Airijos pilietė.

10 Nuo 1988 m. Fisher šeimai priklausė 100 % *Stan James (Abingdon) Limited* (toliau – SJA), Jungtinėje Karalystėje įsteigtos bendrovės, akcijų. Ši bendrovė vykdė lažybų veiklą, kurią nuo 1999 m. sudarė mažmeninių lažybų punktų eksploatavimas, lažybų statymų priėmimas telefonu (*telebetting* – lažybos telefonu) ir prognozių teikimas lažybų įmonėms. Minėta bendrovė taip pat turėjo filialą Gibraltare, kuriame šeši darbuotojai priiminėjo lažybų statymus iš Vokietijos, Ispanijos ir Airijos.

11 1999 m. imta reikalauti, kad Jungtinėje Karalystėje įsteigtos lažybų įmonės pagal *Betting and Gaming Duties Act 1981* (1981 m. Lažybų ir azartinių lošimų mokesčių įstatymas) apskaitytų mokesčių už gautus lažybų statymus; šis mokestis praktiškai buvo padengiamas klientams nustatyta 9 % rinkliava, pridedama prie jų statomos sumos. Jungtinėje Karalystėje esantis klientas galėjo pateikti statymą kitoje valstybėje įsteigtoje lažybų įmonėje; tokiu atveju šiam statymui minėtas mokestis nebuvo taikomas. Kitoje valstybėje įsteigtoms lažybų įmonėms buvo draudžiama reklamuotis Jungtinėje Karalystėje arba siekiant priimti statymus sutelkti išteklius su Jungtinėje Karalystėje esančiu subjektu.

12 Nuo 1999 m. liepos mėn. SJA pradėjo rinkti statymus iš Jungtinėje Karalystėje įsikūrusių klientų per savo Gibraltare įsteigtą filialą. 2000 m. vasario 29 d. savo lažybų statymų priėmimo telefonu verslą (įskaitant filialą Gibraltare) SJA perleido pagal Gibraltarą teisę įsteigta ir Gibraltare reziduojančiai bendrovei *Stan James Gibraltar Limited* (toliau – SJG), kurios 100 % akcijų priklausė Fisher šeimai.

13 Ginčijamame pranešime apie mokesčių apskaičiavimą už laikotarpį nuo 2000 m. iki 2008 m. nurodyta, kad S., P. ir A. Fisher turi Jungtinėje Karalystėje mokėti pelno mokesčių už SJG gautą komercinį pelną mokesčių. Šis pranešimas apie mokesčių apskaičiavimą parengtas pagal *Income and Corporation Taxes Act 1988* (1988 m. Pajamų ir pelno mokesčių įstatymas) 739 straipsnio nuostatas, skirtas užkirsti kelią mokesčių vengimui, kai fiziniai asmenys perleidžia turtą ir dėl to pajamų gauna ne Jungtinėje Karalystėje esantis asmuo. Kai šios nuostatos taikomos, turto perleidėjas turi mokėti mokesčių už ne Jungtinėje Karalystėje įsikūrusio asmens pajamas, neatsižvelgiant į tai, ar jis gavo tas pajamas, jeigu jis galėjo jomis naudotis ir reziduoja Jungtinėje Karalystėje.

14 *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* [Pirmosios instancijos teismas (mokestinių ginčų kolegija), Jungtinė Karalystė] nusprendė, kad minėtos nuostatos šiuo atveju taikomos ir kad jokiems su nacionaline teise susijusiems gynybos pagrindams, kuriais rėmėsi ieškovai, negalima pritarti. Tačiau pastarieji nurodė, kad pagal 2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendime *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas* (C-196/04, EU:C:2006:544) suformuluotus principus bet koks pajamų apmokestinimas byloje nagrinėjamomis aplinkybėmis yra neteisėtas teisės į SESV 49 straipsnyje numatytą įsisteigimo laisvę ir (arba) teisės į laisvą kapitalo judėjimą pagal SESV 63 straipsnį apribojimas.

- 15 Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad S. ir P. Fisher negalėjo remtis SESV 49 straipsniu ir (arba) SESV 63 straipsniu, kiek tai susiję su tuo, kad SJG buvo įsteigta Gibraltare ir sandoris dėl jos perleidimo įvyko tarp šios teritorijos ir Jungtinės Karalystės, nes pagrindinėje byloje nagrinėjama situacija nebuvo tarpvalstybinė situacija, kuriai būtų taikoma Sąjungos teisė. Tačiau A. Fisher galėjo remtis šiomis nuostatomis, nes ji – Airijos pilietė, todėl ginčijamas mokestis negalėjo būti jai taikomas. Tiek S. ir P. Fisher, tiek mokesčių ir muitų administratorius pateikė apeliacinius skundus dėl pirmosios instancijos teismo sprendimo.
- 16 Bylą apeliacine tvarka nagrinėjantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad atsakymą į iškeltus klausimus dėl Jungtinės Karalystės piliečių naudojimosi įsisteigimo laisve ir laisvu kapitalo judėjimu tarp Gibraltaro ir Jungtinės Karalystės lemia tai, kaip Gibraltaro statusą ir jo padėtį Jungtinės Karalystės atžvilgiu reikia suprasti pagal Sąjungos teisę, ypač pagal SESV 49 ir 63 straipsnius kartu su SESV 355 straipsnio 3 dalimi. Jis patikslina, kad neklausia Teisingumo Teismo, ar teisės nuostatos, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamos Jungtinės Karalystės nuostatos, suderinamos su Sąjungos teise, nes mano, kad galės priimti sprendimą pagrindinėje byloje, kai bus atsakyta į pateiktus klausimus.
- 17 Šiomis aplinkybėmis *Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)* (Aukštesnysis teismas (Mokesčių bylų ir Kanclerio skyrius, Jungtinė Karalystė) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Atsižvelgiant į SESV 49 straipsnį (įsisteigimo laisvė) ir Gibraltaro bei Jungtinės Karalystės konstitucinius santykius:

- a) Ar Gibraltarą ir Jungtinę Karalystę reikia laikyti vienos valstybės narės dalimis <...> Sąjungos teisės taikymo tikslais ir, jeigu taip, ar dėl to SESV 49 straipsnis taikomas tik tiek, kiek jis gali būti taikomas vidaus priemonei, arba <...> vien SESV 49 straipsnio tikslais, todėl tas straipsnis taikomas tik tiek, kiek jis gali būti taikomas vidaus priemonei?

Arba

- b) Ar atsižvelgiant į SESV 355 straipsnio 3 dalį Gibraltaras turi atskiros nuo Jungtinės Karalystės teritorijos konstitucinį statusą Sąjungoje, todėl <...> įsisteigimo teisės įgyvendinimas tarp Gibraltaro ir Jungtinės Karalystės SESV 49 straipsnio tikslais turi būti laikomas prekyba Sąjungos viduje arba <...> SESV 49 straipsnis taikomas uždraudžiant Jungtinės Karalystės piliečių naudojimosi įsisteigimo teise Gibraltare (kaip atskirame subjekte) apribojimus?

Arba

- c) Ar Gibraltarą reikia laikyti trečiąja šalimi ar teritorija, todėl <...> Sąjungos teisė sandoriams tarp Gibraltaro ir Jungtinės Karalystės taikoma tik tuo atveju, kai ji turi poveikio valstybės narės santykiams su ne valstybe nare?

Arba

- d) Ar SESV 49 straipsnio tikslais Gibraltaro ir Jungtinės Karalystės konstituciniai santykiai vertintini kaip nors kitaip?

2. Kaip atsakymai į šiuos klausimus skiriasi, jeigu apskritai skiriasi, jei nagrinėjami SESV 63 straipsnio (ir atitinkamai kapitalo judėjimo laisvės), o ne SESV 49 straipsnio kontekste?“

Dėl prejudicinių klausimų

- 18 Remiantis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsniu, jeigu atsakymą į pateiktą prejudicinį klausimą galima aiškiai nustatyti iš jurisprudencijos, Teisingumo Teismas, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklauses generalinį advokatą, bet kada gali nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi.

- 19 Šioje byloje reikia taikyti šią nuostatą.
- 20 Pateikdamas šiuos klausimus (juos reikia nagrinėti kartu) prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar SESV 355 straipsnio 3 dalį kartu su SESV 49 straipsniu arba SESV 63 straipsniu reikia aiškinti taip: Jungtinės Karalystės piliečių naudojimas įsisteigimo laisve arba laisvu kapitalo judėjimu tarp Gibraltaro ir Jungtinės Karalystės pagal Sąjungos teisę yra situacija, kurios visi elementai yra vienos valstybės narės viduje.
- 21 Pirmiausia reikia pažymėti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuris atsižvelgdamas į bylos ypatumus, turi įvertinti, ar, norint išspręsti bylą, būtina pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą, ir Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą (2017 m. birželio 27 d. Sprendimas *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania*, C-74/16, EU:C:2017:496, 24 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija), neklausia Teisingumo Teismo, nei ar teisės nuostatos, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamos Jungtinės Karalystės teisės nuostatos, kuriomis remiantis priimtas ginčijamas pranešimas apie mokesčio apskaičiavimą, suderinamos su Sąjungos teise, nei ar tokiais aplinkybėmis, kokios susiklostė pagrindinėje byloje, yra elementų, kurie sudarytų su Sąjungos teise siejantį veiksnį, dėl kurio SESV 49 ir 63 straipsniai taikomi šiuo atveju, todėl tai nustatyti turi minėtas teismas.
- 22 Iš tiesų jis tik prašo paaiškinti Jungtinės Karalystės ir Gibraltaro ryšį pagal Sąjungos teisę, kad galėtų nustatyti, ar, siekiant taikyti SESV 49 ir 63 straipsnius, šias dvi teritorijas reikia laikyti viena valstybe nare.
- 23 Tokiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas jau nusprendė 2017 m. birželio 13 d. Sprendimo *The Gibraltar Betting and Gaming Association* (C-591/15, EU:C:2017:449) 56 punkte, kad SESV 355 straipsnio 3 dalį kartu su SESV 56 straipsniu reikia aiškinti taip: ūkio subjektų, įsteigtų Gibraltare, paslaugų teikimas Jungtinėje Karalystėje įsteigtiems ar gyvenantiems asmenims atsižvelgiant į Sąjungos teisę yra situacija, kurios visi elementai susiję su viena valstybe nare.
- 24 Šiuo klausimu svarbu pažymėti, pirma, kad nors sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą ši prašymą pateikęs teismas nurodo SESV 49 ir 63 straipsnius bei SESV 355 straipsnio 3 dalį, vis dėlto iš to sprendimo aišku, kad pagrindinės bylos aplinkybės susiklostė nuo 2000 m. iki 2008 m., taigi prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai. Tačiau bet kuriuo atveju minėtų nuostatų turinys atitinka EB 43 ir 56 straipsnius bei EB 299 straipsnio 4 dalį, kurie buvo taikomi prieš įsigaliojant minėtai sutarčiai.
- 25 Antra, iš suformuotos jurisprudencijos aišku, kad nei SESV 56 straipsnis, kuriame įtvirtintas laisvas paslaugų teikimas, nei SESV 49 ir 63 straipsniai, atitinkamai skirti įsisteigimo laisvei ir laisvam kapitalo judėjimui, netaikomi situacijai, jeigu visi jos elementai susiję tik su viena valstybe nare (šiuo klausimu žr. 2016 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Ullens de Schooten*, C-268/15, EU:C:2016:874, 47 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją bei 2017 m. birželio 13 d. Sprendimo *The Gibraltar Betting and Gaming Association*, C-591/15, EU:C:2017:449, 33 punktą).
- 26 Trečia, SESV 49 ir 63 straipsniai, kaip ir SESV 56 straipsnis, nagrinėtas byloje, kurioje priimtas 2017 m. birželio 13 d. Sprendimas *The Gibraltar Betting and Gaming Association* (C-591/15, EU:C:2017:449), taikomi Gibraltaro teritorijoje pagal SESV 355 straipsnio 3 dalį. Iš tiesų 1972 m. stojimo akte numatytos Sąjungos aktų taikymo tam tikrose teisės srityse išimties Gibraltaro teritorijai neapima nei įsisteigimo laisvės, nei laisvo kapitalo judėjimo, kuriems skirti minėti SESV 49 ir 63 straipsniai.
- 27 Tokiomis aplinkybėmis negalima pateikti kitokio SESV 355 straipsnio 3 dalies kartu su SESV 49 ir 63 straipsniais aiškinimo nei tas, kurį Teisingumo Teismas pateikė 2017 m. birželio 13 d. Sprendime *The Gibraltar Betting and Gaming Association* (C-591/15, EU:C:2017:449), aiškindamas SESV 355 straipsnio 3 dalį kartu su SESV 56 straipsniu.

- 28 Šiuo klausimu minėto sprendimo 36 punkte Teisingumo Teismas patikslino, kad aplinkybė, jog Gibraltaras nėra Jungtinės Karalystės dalis, negali būti lemiamas nustatant, ar dvi teritorijos nuostatų, susijusių su pagrindinėmis laisvėmis, taikymo tikslais turi būti laikomos viena valstybe nare.
- 29 Šiuo tikslu Teisingumo Teismas pirmiausia išnagrinėjo sąlygas, kuriomis SESV 56 straipsnis taikomas Gibraltarui teritorijai, ir to paties sprendimo 39 punkte padarė išvadą, kad pagal SESV 355 straipsnio 3 dalį Sąjungos teisės nuostatas galima taikyti Gibraltarui teritorijai su išimtimis, kurios neturi reikšmės, kiek tai susiję su laisvu paslaugų teikimu, todėl šis 56 straipsnis minėtai teritorijai taikomas tomis pačiomis sąlygomis kaip Jungtinei Karalystei.
- 30 Tą pačią išvadą reikia daryti ir kiek tai susiję su SESV 49 ir 63 straipsniais, kurie pagal SESV 355 straipsnio 3 dalį, kaip tai pažymėta šios nutarties 26 punkte, visiškai taikomi Gibraltarui teritorijoje. Šiuo klausimu neturi reikšmės aplinkybė, kad SESV 49 ir 63 straipsniai taikomi Jungtinei Karalystei kaip valstybei narei, o Gibraltarui – kaip Europos teritorijai, už kurios išorės santykius, remiantis SESV 355 straipsnio 3 dalimi, atsako valstybė narė (pagal analogiją žr. 2017 m. birželio 13 d. Sprendimo *The Gibraltar Betting and Gaming Association, C-591/15*, EU:C:2017:449, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 31 Antra, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad nėra kitų elementų, leidžiančių laikyti Gibraltarui ir Jungtinės Karalystės santykius šioms abiem teritorijoms taikomo SESV 56 straipsnio tikslais panašiais į dviejų valstybių narių santykius, ir šiuo klausimu patikslino, kad Gibraltarui ir Jungtinės Karalystės prekybą prilyginus prekybai tarp valstybių narių būtų paneigtas pagal SESV 355 straipsnio 3 dalį pripažintas šios teritorijos ir šios valstybės narės ryšys (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 13 d. Sprendimo *The Gibraltar Betting and Gaming Association, C-591/15*, EU:C:2017:449, 41 ir 42 punktus). Visiškai toks pats vertinimas tinka ir kalbant apie SESV 49 ir 63 straipsnius.
- 32 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad SESV 355 straipsnio 3 dalį kartu su SESV 49 straipsniu arba SESV 63 straipsniu reikia aiškinti taip: Jungtinės Karalystės piliečių naudojimas išsisteigimo laisve arba laisvu kapitalo judėjimu tarp Gibraltarui ir Jungtinės Karalystės pagal Sąjungos teisę yra situacija, kurios visi elementai yra vienos valstybės narės viduje.
- 33 Šiuo aiškinimu neleidžia suabejoti Gibraltarui vyriausybės argumentai; ji tvirtina, kad tai keltų grėsmę SESV 26 straipsnyje nustatytam tikslui užtikrinti vidaus rinkos funkcionavimą ir tikslui įtraukti Gibraltarą į šią rinką, kurio, kaip teigia ši vyriausybė, siekiama pagal SESV 355 straipsnio 3 dalį.
- 34 Iš tiesų iš pačios SESV 26 straipsnio 2 dalies formuluotės aišku, kad šioje nuostatoje numatyta, jog vidaus rinką sudaro vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje pagal Sutarčių nuostatas užtikrinamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas, o SESV 49 ir 63 straipsniai ir yra tokios nuostatos, susijusios su išsisteigimo laisve ir laisvu kapitalo judėjimu. Kaip priminta šios nutarties 25 punkte, tam, kad SESV 49 straipsnis arba SESV 63 straipsnis būtų taikomi, atitinkama situacija turi turėti užsienio elementą.
- 35 Minėtas aiškinimas nedaro SESV 49 ir 63 straipsnių netaikytinų Gibraltarui teritorijoje. Šios nuostatos išlieka visiškai taikytinos šioje teritorijoje pagal SESV 355 straipsnio 3 dalį tomis pačiomis sąlygomis, įskaitant sąlygą, susijusią su reikalavimu turėti užsienio elementą, kaip numatyta visai kitai Sąjungos teritorijai, kurioje jos taikomos (pagal analogiją žr. 2017 m. birželio 13 d. Sprendimo *The Gibraltar Betting and Gaming Association, C-591/15*, EU:C:2017:449, 47 punktą).
- 36 Svarstymai, susiję su Gibraltarui statusu pagal nacionalinę konstitucinę teisę ar pagal tarptautinę teisę, taip pat nepaneigia šio aiškinimo, kaip Teisingumo Teismas jau iš esmės patikslino 2017 m. birželio 13 d. Sprendimo *The Gibraltar Betting and Gaming Association (C-591/15, EU:C:2017:449)* 49–55 punktuose.

- 37 Dėl argumentų pagal tarptautinę teisę reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas priminė, jog neginčijama, kad Gibraltaras yra priklausomų teritorijų sąrašė, kaip tai suprantama pagal Jungtinių Tautų chartijos 73 straipsnį. Šios nutarties 32 punkte pateiktas SESV 355 straipsnio 3 dalies kartu su SESV 49 straipsniu arba SESV 63 straipsniu aiškinimas neturi jokios įtakos Gibralto teritorijos statusui pagal tarptautinę teisę ir jo nereikia suprasti taip, kad jis kelia grėsmę atskiram ir skirtingam minėtos teritorijos statusui (pagal analogiją žr. 2017 m. birželio 13 d. Sprendimo *The Gibraltar Betting and Gaming Association*, C-591/15, EU:C:2017:449, 52 ir 54 punktus).
- 38 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad į pateiktus klausimus reikia atsakyti, jog SESV 355 straipsnio 3 dalį kartu su SESV 49 straipsniu arba SESV 63 straipsniu reikia aiškinti taip: Jungtinės Karalystės piliečių naudojimas išsisteigimo laisve arba laisvu kapitalo judėjimu tarp Gibralto ir Jungtinės Karalystės pagal Sąjungos teisę yra situacija, kurios visi elementai yra vienos valstybės narės viduje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 39 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

SESV 355 straipsnio 3 dalį kartu su SESV 49 straipsniu arba SESV 63 straipsniu reikia aiškinti taip: Jungtinės Karalystės piliečių naudojimas išsisteigimo laisve arba laisvu kapitalo judėjimu tarp Gibralto ir Jungtinės Karalystės pagal Sąjungos teisę yra situacija, kurios visi elementai yra vienos valstybės narės viduje.

Parašai.